

ved Esbjerg Havn, det ſkal ind- og udbringe Godserne under Iſforhold, det ſkal have Tilſyn og Paſning af Søværterne i Nordſøen og beſørge Forbindelſen mellem Fyrſkibene. Det er Opgaver, vi alle ere enige om, ſkulde beſørge, det er Opgaver, ſom have vor fulde Sympati. Derimod kunde der tvivles mere om, hvorvidt den Opgave, ſom et Mineſkib ſkal have, er af ſærlig ſtor Betydning, jeg ſkønner, at den ikke kan være af ſærlig ſtor Betydning der af, at den hele Motivering, ſom Finansudvalget har faaet for Anſkaffelſen af dette Skib, beløber ſig til halvfemte Linje, det er alt, hvad vi have faaet at vide om dette Skib. Det ſiges der, at et ſaadant Skib er nødvendigt, efterſom Udſtrækningen af Minepæringerne forøges. Derfor er et ſaadant Skib nødvendigt. Videre ſiges der ikke om det, og paa dette Grundlag, ſom jeg finder er et meget løst Grundlag at tage et ſaadant Skib paa, er Flertallet gaaet med til at bevilge dette Mineſkib, dette rene Militærſkib, og ſaa forbigaa det Vager- og Fyrſkib, ſom dog, det vil viſt alle indrømme, betyder en Del mere end Mineſkibet.

Jeg ſkal hermed gaa over til ganſke kortelig at omtale de tre Poſter paa det ekſtraordinære Budget, hvor Mindretallet har indtaget et andet Standpunkt end Flertallet. Det første her er Forfærdigelſen af ny Redler i Torpedoſkibet Esbern Snare, og Grunden, hvorfor Mindretallet har været mod denne Bevilling, er, ſom den ærede Ordſfører vel ogſaa ved, at vi mene, at den Slags Bevillinger ikke bør optages paa det ekſtraordinære Budget. Det er den Slags, ſom paſſende kunne finde deres Plads paa det ordinære Budget, og ſiden det ikke ſaa let lykkes for os at ſaa det ordinære Budget bragt ned til det efter vor Mening paſſende Beløb, er det nødvendigt at ſaa ſaa meget ind paa det ſom muligt, og ſaa burde ſlige Reparationer ſom den, her omtales, ikke findes paa det ekſtraordinære Budget. — De næſte to Spørgsmaal ere angaaende Bevillinger, ſom Folketinget kender fra i Fjor, og ſom det da ſagde Nej til. Nu høre vi nok, at Revolverne ere et Supplement til Geværerne, men medens man tidligere har ſtemt for Geværerne, var den ærede Ordſfører i Fjor med til at anbefale os ikke at gaa ind paa Revolverne. Jeg fulgte den ærede Ordſfører i Fjor, og jeg følger i Aar den ærede Ordſførers Motivering fra i Fjor. De ſamme Grunde, der talte i Fjor for at nægte dette Beløb, tale ſelvſølgelig i Aar for det ſamme. Og afſurat det ſamme er Tilfældet med den næſte Konto om Refulmitrailleuſer med Ammuni-

tion til 58,000 Kr. I Fjor fandt den ærede Ordſfører, at der ikke var Grund til at gaa ind paa denne Bevilling. Ved Forliget, hvor ellers de militære Miniſtre fik det meſte af, hvad deres Herte begærede, kom denne Bevilling ikke med. Nu i Aar kommer den; er der nogen Grund til at bevilge den i Aar, efter at den blev forkaſtet i Fjor og ikke kom med ved Forliget? Mindretallet har ikke funnet gaa med til den ogſaa af den Grund, at det vil virkelige Beſparelſer paa de militære Budgetter og ikke vil nøjes med status quo, ſom Flertallets ærede Ordſfører er meget fornøjet med, hvis Flertallet kan naa det. Mindretallet fandt, det var alt for højt et Spring, man tog ved Forliget, og vilde helſt ned ad. Der er den Forſkel mellem Flertallet og Mindretallet, at Mindretallet finder det ganſke uforſvarligt at gaa ſaa højt op med de militære Udgifter, og Flertallet er overordentlig glad, hvis det ikke ſkal blive preſſet højere op. Jeg anbefaler at ſtemme for Mindretallets Forſlag. Der gør man i Gerningen, hvad man ſaa ofte har ſagt i Ord, at man ønsker Medſættelſer af de uproduktive Udgifter.

Udførelſe: Det ærede Medlem, ſom nu havde Ordet, tog jo lidt haardt fat paa Marinen. Jeg vil i den Anledning tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Naar det ærede Medlem udtalte, at Udgiftenes Størrelſe for Marinen til Dels var baſeret paa den nationale Stemning, kan dette jo nok være rigtigt, men man kan nu heller ikke ſe bort fra, at Udgifterne til Marinen ogſaa ere baſerede paa ganſke ſærlige Forhold. Naar man vil bedømme en Sag, gælder det jo om at ſtille ſig paa det rette Standpunkt, hvorfra denne Sag ſkal bedømmes. For at tage et Ekſempel, ſom vedrører Bygningsvæſenet, er det jo klart nok, at man ikke vil kritiſere en Bygning paa Rallundborg Adelgade paa ſamme Maade, ſom man kritiſerer en Bygning paa Kongens Nytorv. Man maa ſelvſølgelig ſtille ſig paa det reelle Standpunkt, undersøge, hvorledes Forholdene i Virkeligheden ere, og paa Baſis deraf øve ſin Kritik. Det ærede Medlem indrømmede jo ogſaa, at det var noget vanskeligt at komme ind paa en ſaglig Behandling af Orlogsværftet, og Vanſtelighederne herved ligge jo netop til Dels deri, at der er ſaa ganſke overordentlig mange ſæregne Omſtændigheder, der gøre, at man har ondt ved at blive fuldstændig bekendt med, hvorledes Forholdene ere, og hvilken Betydning de have for Arbejdsdrift. Det ærede Medlem holdt ſig derfor nærmest til en Del af Orlogsværftets Virk-